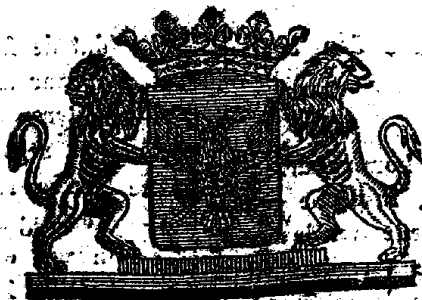

den 31 Mei.

De eerste Junij.

Den 1sten Junij moeten de opengevallen plaatsen in onze Provinciale Staten worden aangevuld; dien dag verkiezen de ridderschappen, de steden en het platte land de mannen, welke later de volksvertegenwoordigers der Tweede Kamer zullen benoemen.

In Gelderland benoemt de ridderschap een derde gedeelte van de staten der provincie, 30 leden van de 90; voor de steden en het platte land is de adel daarbij even verkiesbaar als alle overige ingezetenen. Het behoeft dus wel niet te worden aangetoond dat aan denzelfven een groote invloed invernind is op de verkiezingen voor de Tweede Kamer.

Heeds lang zijn er aanmerkingen gemaakt op dit voorregt, door onze grondwet aan den adel gegeven. De instelling der ridderschappen, als politieke lichamen, heeft veel tegenspraak gevonden. Intusschen, zij zijn ingevoerd en bestaan grondwettig. Nu te gaan betoogen, dat de instelling onbillig of verkeerd is, zou, dunkt ons, dan slechts doelmatig wezen, als men op het afschaffen derzelve aandringen wilde. Er is bij ons nog veel nadeeligs af te schaffen, veel goeds in te voeren; en die te veel wil, krijgt niets. Vragen wij ons af: oefenen de ridderschappen zoo nadeeligen invloed, dat dezelve moeten worden vernietigd? — Wij antwoorden: neen. Zal het ooit moeten gebeuren? dit, dunkt ons, hangt van de ridderschappen zelve af. Plaatsen zij zich aan het hoofd der tegenstanders van vooruitgang, van vrijzinnige denkbeelden, — oorlog dan; doch doen zij het niet, en tot nog toe is het ons niet genoegzaam gebleken dat zij het doen, — waarom zich dan tegenstanders gemaakt uit loutere liefde voor eene theorie? Indien de adel niet op straszaken toe wil loopen en vrijzinnige denkbeelden aanvaardt, laten zij op goede wijze voorstellen aanspraak maken, geenen jukelen waarin keesterij meer ingesloten is dan der steunen van eene vrije natie wil wezen, wel nu, zoo blijve de ridderschap, en zorge dat zijne keuzen niet behoeven onder te doen voor die der overige ingezetenen. Men beginne met voor de Provinciale Staten louter onafhankelijke, kundige en vrijzinnige mannen te kiezen; dit zal een waarborg zijn van goede benoemingen tot de Tweede Kamer, voor zoo ver zulks den adel aangaat.

Wij begeren onze grondwet te zien verbeteren; wij begeren ook inzonderheid ten aanzien van het verkiezings-stelsel; de keuzen moeten, inzonderheid in de steden, regstreekscher geschieden; geen geld alleen moet eene voorwaarde zijn van stemregt; in onzen tijd, dat kunde en bekwaamheid zoo veel gelden, moet haar de invloed op het zamenstellen van en de toegang tot de volksvertegenwoordiging niet bijna geheelijk zijn afgesneden.

Tot verbetering evenwel is eene herziening der grondwet noodig; en wij beoogen eene herziening der grondwet. Wij hebben den tijd eenigzins gade geslagen, en meenen met grond te kunnen zeggen: de grondwet zal worden herzien; indien de leden van den adel medewerken, spoedig en zonder hunne schade; indien zij er zich tegen aankanten, iets later misschien, maar daarentegen tot hun verlies.

Van onze leden der kamer kan men wel niet zeggen, dezen behooren tot de ridderschappen, genen tot de steden of het platte land; maar eenigermate toch kan men de in de Provinciale Staten vermengde stem dier standen onderscheiden. En wanneer men dan, terwyl degene, dien men als tot den stedelijken stand behoudende beschouwt, van geene herziening der grondwet rept, dat alleen maar deelen behoudens andere deelen, van voortgang hoort voorstaan; als men den baron ROELL vergelijkt by den heer FRITS, dan kan men wel verlangen dat het verkiezingsstelsel in de Staten anders ingerigt worde, zonder daarom de noodzakelijkheid in te zien, van den adel eene minder luide stem in de vertegenwoordiging te geven.

Wij weten zeer wel, dat niet alle heeren heeren **FRETS** zijn, noch, helaas, alle baronnen baronnen **ROËLL**, maar wij konden tot nog toe niet bemerken dat de adellijke vertegenwoordigers voor de andere behoeven te wijken. Men neme, bij voorbeeld, de door den ruwen winter zoo zeer gestreemde leden der kamer (want in den rampspoed leert men de menschen kennen); men neme, zeggen wij, de *Zeeuwsche leden*, — was de *hoogstgebooren* jonkv. **er BORDAERT** iets minder verdienstelijk dan de heeren (die eenvoudige heeren geboren of niet geboren zijn, zegt ons geen staatsblad) dan de heeren **SNOUCK HURGRONJE** en **HILLOPEN**? Wie zou de afwezigheid der laatsten iets sterker hebben betreurd, dan die van den eersten?

Laat de ridderschappen zorgen voor goede leden der provinciale staten, voor voorbeeldige, kundige, vrijzinnige mannen, en wij zullen hen gaarne een grootendeel in de verkiezingen zien behouden. Laat de adellijke vertegenwoordigers in de kamer edele voorbeelden geven, voorbeelden

van onafhankelijkheid; van verlichte denkbeelden, van energie; laten zij, hoe trotscher hoe liever op hunnen rang van vertegenwoordigers, dien tegen de menaren der regering handhaven; laten zij, als een minister jaar aan jaar beloofde verbeteringen jaar aan jaar onverschillig, hem dwingen die te geven of plaats te maken voor een ander; laten zij, als een minister ook eene nietsbeduidende memorie tot toelichting aanbiedt, *ofte van den dag* voorstellen, in afwachting van eene betere; laten zij, als een minister na een geweigerd wetsontwerp, gelijk dit jaar het tarief, er geen ander voorstelt, zelve er een voorstellen. In oude tijden schreef de adel toernooijen uit, waarom nu niet bij voorbeeld een Nederlandsch strafwetboek uitge-schreven? Een paar duizend gulden uitgehoofd aan hem, die ons in een maanden bezorgt wat ons ministerie van justitie ons in geen 20 jaren leverde, en dan het werk als nieuw Nederlandsch wetboek in de kamer voorgesteld. Op zulk eene wijze kan de adel herleven, en aan ministers, die ons van eene Fransche wetgeving niet kunnen of willen bevrijden, maar daarentegen verdoodde of door gebrekkige opvoeding verbastorde medemenschen met gloeiende ijzers brandmerken, toonen dat, al wisten zij zich van het hoofd tot de voeten met linten en kruisen te doen behangen, er middelen zijn, om de natie en den vreemdeling en het nageslacht door dat behangsel te doen henen zien.

Dat de adel dien weg eens insla, en dan zal het spoedig blijken wie populairer zijn zullen in Nederland, zijne wakkere vertegenwoordigers of die sener sluimerende geld-aristocratie. Dat de grootste domoor, mits het talende een paar dozijn guldens in de directe belastingen, stemgerechtigd is, en een paar dozijn meer opbrengende, kiezer kan worden, stemt niet en ander van de niet zoo veel betellende behuursaamheid, het is de domoor die de grootste belastingen betaalt, en die de grootste belastingen op het bog hebben, worden goedkeurd.

EGYPT.

Alexandrië, 7 Mei. Gisteren ontvingen wij brieven uit Beyrout, van den 27sten April, welke de algeheele onderdrukking van den te Hansam ingekersten nistand melden. ~~De opstandelingen hadden de Egyptische~~ troepen herhaaldelijk aangegrepen, doch waren eindelijk geheel verslagen.

TURKIE.

Konstantinopel, 26 April. De sultan heeft, ten einde de omkoopingen onder de beambten tegen te gaan, een nieuw besluit uitgevaardigd, krachtens hetwelk de bezoldingen der ministers, staatsraden en anderen verdubbeld worden. Indien zij zich daarentegen laten omkopen of geschenken geven, door personen die gunsten verzoeken, worden zij met het verlies van hun ambt en levenslange verbanning bedreigd.

— Naar men verneemt, wil Rusland op het eiland Sulima, aan den mond van den Donau, verscheiden handels-etablissemerten vestigen.

DUITSCHLAND.

München, 21 Mei. In het regeringsblad vindt men een nieuw koninklijk reglement betrekkelijk de examina en de regeling der studiën, waarvoor de vroegere bepalingen eenigermate gewijzigd worden. Bij de examina der naar de universiteiten of lyceën bestemde scholieren, welke onder de leiding van eenen academischen professor plaats moeten hebben, wordt op een bepaalden tijd bepaald, dat de examina plaats moeten hebben. Bevestigd wordt op vijf jaren bepaling, welke onderaard van faculteiten. De twee eerste jaren zullen uitsluitend gewijd zijn aan de studie der algemeene wetenschappen. Universiteiten en lyceën worden opzigtelijk de tot het gebied dier wetenschappen behorende onderwerpen en examina volkomen gelijk gesteld. Bij het einde van elk semester moeten er aan de lyceën, zoowel als aan de universiteiten, openlijke examina plaats hebben. Tot onderscheiding zullen er prijs-diplomen uitgereikt worden. Herhaald te kort schieten wordt met wegzending gestraft. Deze bepalingen zullen aan de Beijersche hoogeschoolen met het begin van het studie-jaar 1838—1839 in werking komen.

— Het berigt, dat de Beijersche gezant bij de bondsvergadering, de heer v. Mieg, zijn ontslag zou gevraagd hebben, wordt thans tegengesproken.

OOSTENRIJK.

Wenen, 20 Mei. Onze regering heeft, aan de buitenlandsche ambassaden, toen zij hunne gezanten tot het krooningsfeest te Milaan noodde, een brief te kennen gegeven, dat zij geene buitengewone afgevaardigden zonden, maar alleen bijzonderlijk voor die gelegenheid bestemd, vermaatschappingsleden. Het is waarschijnlijk, dat het eigenlijk niet eene afgevaardigde, maar een vermaatschappingslid is.

Oostenrijk, maar eene provinciale plegtigheid geldt, en men den bevrienen vorsten buitengewone kosten besparen wil.

PRUISSEN.

Keulen, 26 Mei. Dezen morgen werd er door den kommanderenden generaal van het achtste armee-korps, vrijheer v. Borstel, inspectie gehouden over het Keulsche en Brühler landweer-bataljon, alsmede over de daarbij behoorende escadrons. Zijne Excellentie gaf zijne volle tevredenheid te kennen, en het grootste gedeelte der landweer is heden reeds ontslagen.

Aken, 26 Mei. Met het voorjaar zijn er ook reeds, sinds eenige weken, verscheidene vreemden aangekomen, en de badgasten schijnen dit jaar talrijk te zullen zijn. De hertog van Arenberg onder anderen zal met zijne familie den zomer hier doorbrengen. Behalve eene tentoonstelling zal er ook een wedren plaats hebben, die als bij uitstek prachtig aangekondigd wordt.

— Men zegt, zonder zekerheid echter, dat er van wege den Duitschen bond aan den bij denzelyen geaccrediteerden Franschen gezant eene nota zou zijn ingeleverd, waarbij ophefdering gemaakt werd betrekkelijk de Fransche troepen.

ITALIE.

Napels, 8 Mei. Te Rome en Napels hebben er van nieuws arrestatiën plaats gehad, ten gevolge waarvan er gewigtige ontdekkingen aangaande de woelingen van het jeugdige Italië gemaakt zijn. De minister van politie, Del Caretto, is weder naar Rome vertrokken. Onder de gevangen genomen moeten er verscheidene jonge lieden uit de eerste families van Napels zijn. Het onverwachte opbreken des legers bij Capua wordt hiermede in verband gebracht.

ENGELAND.

Londen, 26 Mei. Het door het huis der gemeenten, op voorstel van den heer Wilmot, goedgekeurd besluit ter gunste eener onverwijde vrijlating der neger-slaven, heeft de bewindsheden in geene geringe verlegenheid gebracht. Bij herhaling door den minister Russell aangespoord zijde, om te verklaren, wat, na het bedoelde besluit, verder door hem of door zijne medevoorstanders van die vrijlating gedaan zou worden, heeft de heer Wilmot eindelijk gisteren avond in de genoemde vergadering verklaard, dat hij niet voornemens was eenig ontwerp van wet, gegrond op het bedoelde besluit, ter tafel te brengen; en daarop heeft de minister aangekondigd, dat hij aanstaanden Maandag een voorstel zou doen, inhoudende in substantie de verklaring, » dat het niet raadzaam is eenigen maatregel te nemen, ten einde het meergemelde besluit nopens de onverwijde vrijlating der slaven in werking te brengen, — maar dat aan den anderen kant geoordeeld wordt, dat de slaven niet moeten hebben van de ten hunnen behoeve reeds toegezonden hulpmiddelen. Het is kwalijk te betwijfelen, of de ministers zullen er, met behulp der behoudende partij, in slagen, om op deze wijze het bovengemelde besluit wegens de onverwijde vrijlating weder omver te werpen.

FRANKRIJK.

Parijs, 26 Mei. De zaak van het komplot van Huber en zijne medebeklaagden is gisteren ten einde geloopt met een vonnis van het hof van assises, op de uitspraak der jury genomen, waarbij Huber tot deportatie wordt veroordeeld en de jufv. Grouvelle, Steuble en Annat tot vijf jaren en Giraud tot drie jaren gevangenis; de veroordeelden worden bovendien gezamenlijk tot betaling van de kosten verplicht. De uitspraak is gedaan uit overweging, dat de beklaagden zich in 1837 hadden schuldig gemaakt aan het beramen en vaststellen van een besluit, ten oogmerk hebbende, de vernietiging of verandering van het gouvernement, welk besluit door voorbereidende daden van uitvoering gevolgd was; misdrijven, waartegen voorzien wordt bij de artikelen 87 en 89 van het strafwetboek en de artikelen 2, 12 en 17 der wet van 9 September 1835. Het arrest van het hof heeft opzien gebaard, omdat, aangezien het komplot nog geen begin van uitvoering gekregen had, men geloofde, dat de aanklagt met een verdiet van vrijstelling zoude eindigen. Aan den anderen kant worden de beklaagden daarin veroordeeld, dat zij tot hunne raadgevers advocaten gekozen hebben, die wegens hunne overdrevene republikeinsche beginselen bekend zijn, en die schiedende taal veel ergernis heeft gewekt en nadelig op de verdere afloop der zaak heeft gewerkt.

— Een der beklaagden, den vorst van de verklaarde van den prins Talleyrand, is van zijn familie en vrienden is voortgegaan, is van 1836 gedagteekend. De heer Talleyrand, vorst van de belangen van Frankrijk op het oog te hebben gehad, en van de schuldiging af van Napoleon te hebben verraden, en de zaak verlaten heeft, is zulks geweest van het oogenblik, dat hij en den keizer niet in dezelfde genegenheid meer kon zamenvoegen. Na een bevelingen omtrent zijne voornaamste papieren te hebben gedaan, meent de heer Talleyrand dezelfde voorzorg niet te moeten verlangen voor eene collectie weinig beduidende papieren, die hij de dwaasheid gehad had te kopen. Hij liet deze papieren over aan degenen, aan wie hij een gedeelte van geleend had, en aan die, welke, iets zeer belangrijks vermeenende in handen te krijgen, aan een groot gelechte derzelve ontroofd hadden. — Men

vil, dat de familie zelve van den overledene deze verklaring binnen kort zal openbaar maken.

— Gisteren is een Britsch kabinets koerier met dépêches, die men zeer belangrijk zegt en oter de Belgische zaken zouden loopen, hier aangekomen. Deze koerier reist heden naar Brussel voort.

— Eerlang zal er eene geregelde dienst van stoombooten van Havre naar Kopenhagen en Petersburg, en terug, worden geopend. De prachtige stoomboot *Le Tage* is daartoe in gereedheid gebracht. Men rekent, dat de overtocht naar Petersburg, onder gewone omstandigheden, weinig meer dan zes etmalen zal vorderen.

— Gisteren had, zoo het schijnt ter zake van de uitspraak in het regts-geding van Huber, de politie eenige maatregelen van voorzorg genomen. Het is echter niet gebleken, dat die voorzorg noodig is geweest.

Parijs, 27 Mei. Gisteren, tegen het-einde der zitting van de kamer der gedeputeerden, heeft de minister Martin twee ontwerpen van wet ingediend, waarbij concessie verleend wordt voor het aanleggen van ijzeren wegen 1°. van Parijs naar Havre en Dieppe, met zijtakken naar Rouen en Louviers, aan de heeren *Chouquet, Lebobe en Comp.*, en 2°. van Parijs naar Orleans, aan de heeren *Casimir Lecomte en Comp.*

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, 28 Mei. Aanstaanden Vrijdag, den 1sten Junij, des namiddags ten half 3 ure, zal de installatie van den Hoogen Raad, door Z. Exc. den minister van justitie, in de groote vergaderzaal van het hooft gerechtshof, op het Binnenhof plaats hebben. Naar men verneemt zullen tegen een ure de president, vice-president en leden van dat hoogste regterlijke kollegie aan den koning worden voorgesteld, en zullen zij in Hoogst-deszelfs handen den bij art. 29 der wet op de samenstelling der regterlijke magt, voorschreven eed afleggen.

— Z. M. heeft bepaald, dat aan de miliciens, die zich in de zeedienst of bij het korps mariniers op den gewonen voet en wijze willen verbinden, gelijke premien zullen worden uitbetaald, als op het tijdstip van hun engagement aan de niet militiepligtigen wordt verstrekt.

Amsterdam, 29 Mei. Onze correspondent te Londen deelt ons, dd. 26 dezer, het volgende zeer belangrijke bericht mede:

» Het zal uwe lezers voorzeker hoogst welgevallig zijn te vernemen, dat al de vijf Mogendheden, wier gezanten de conferentie te Londen uitmaken, eenstemmig besloten hebben het traktaat der 24 Artikelen met koning Willem te teekenen. Het kabinet van 's Gravenhage moet diengaan nu onderdaags belangrijke mededeelingen bekomen hebben, zoodat men zich bij u met grond mag vleijen, dat het sluiten van het traktaat tusschen uwe regering en die der vijf Haven, binnen zeer korten tijd, deszelfs beslag zal verkrijgen.

» De met al de beginselen van het volkenrecht, en de wijze staatkunde strijdende woelingen, die men, door allerlei kunstmatige opruijngen, bij deze gelegenheid in België heeft doen ontstaan, en die een ongunstig afsteken bij het beraden en verstandig gedrag van het Hollandsche volk, hebben juist de tegenovergestelde uitwerking gehad van hetgeen men zich daarvan had voorgesteld. In plaats van de Mogendheden vrees aan te jagen, heeft men haar met verontwaardiging vervuld, en haar stellig doen voornemen, om geene verdere toegeeflijkheid te gebruiken jegens een land, dat zich zoo weinig waardig betoont eene plaats in den rei der onafhankelijke staten te bekleeden. Het kabinet van Weenen heeft zich, onder anderen, hieromtrent te Brussel op de nadrukkelijkste wijze verklaard, en deszelfs onwrikbaar besluit te kennen gegeven, van niet te dulden, dat België zich eenigermate onttrekke aan de verplichtingen, die voor dat land voortvloeiën uit het traktaat, aan hetwelk België alleen zijn aanzijn te danken, en waartoe het zich plegtig verbonden heeft. Men zal zich te Brussel wel wachten van de nota publiek te maken, welke dienaangaande door den Oostenrijkschen gezant is overgegeven geworden, en die niet weinig toebrengt, om de positie van vorst Leopold hoogst moeilijk te maken. (Handelsblad.)

Arnhem, 30 Mei. Gisteren is alhier met dépêches uit Londen aangekomen de heer W. Melisch, geattacheerd aan het departement van buitenlandsche zaken in Engeland. Na alhier in het logement de Zon overnacht te hebben, is Zijn. Ed. heden morgen naar Frankfurt vertrokken.

AMSTERDAM, den 29 Mei.

— De prijzen der effecten, die gisteren op de beurs zijn verhandeld, zijn de prijzen van de kleine verhandeling te zijn; 5 pCt. waren voor Engelse rekening gepresenteerd; handelsactien aangeboden.

Prijzen ten 41 nrr.

Holland. 2½ pCt. 54½ a 55; 5 pCt. 101½ a 102; Kansbiljetten 24½; oud Syndikaat 95½; nieuwe dito 79½ a 80; oude aandelen Handelsmaatschappij 186½; 5 pCt. Oost-Indië 99½ a 100.

Spanje. Eenige inkoop voor inlandsche rekening ondersteunden de markt, en Ardoins bleven 21½ a 22 met eenige; echter niet belangrijke.

Russen. Oude Russen 104½; nieuwe 104½; Russen van 1831 en 1832

Oostenrijk. 5 pCt. Metalliek 102½ a 103.

Brazilië. Even als te Londen zeer gezocht en tot 31½ toe betaald.

dit was ook het eenigste der Zuid-Amerikaansche effecten, die gezocht bleven: alle overige daarentegen zeer aangehouden.

Beurs van 29 Mei.

De tijdingen van buitenslands waren heden niet van dien aard, om op en prijs der verschillende effecten te kunnen werken, daar dezelve over het algemeen niets van belang behelzen. De omzettingen kunnen ook heden niet aanzienlijk genoemd worden: intusschen vertoonden zich, op het eind der beurs, eenige goede koopers in Integralen en Kansbiljetten. De prijzen van deze, alsmede van alle overige binnenlandsche effecten, klommen daardoor eenigzins en bleven op het einde zeer vast. Men wilde beweren, dat uit Londen gunstige berichten nopens het Belgische vraagstuk ontgingen waren, welke deze inkoopten uitgelokt hadden.

Prijzen ten 4½ uur.

Holland. 2½ pCt. 54½ na ½ geweest te zijn; 5 pCt. 101½ voor Engelsche rekening gepresenteerd; Kansbiljetten 25½ na tegen 24½ geopend te zijn; oud Syndicaat 95½; Handelsmaatschappij 187½, na eerst 186½ gedaan te hebben; 5 pCt. Oost-Indië 99½; Arnhemse spoorweg zijn in partijtjes à 115 pCt. gedaan.

Spanje. Ardoins 21½ bij eenige affaire.

Alle Russische en Oostenrijksche, met uitzondering van oude eerstgecomede Russen, die à 104½ en ½ gedaan werden, onveranderd bij geringen omzet.

Brazilië bleef goed te plaatsen à 81½ en ¾; *Columbia* slaauw en à 18½ op het eind der beurs aangeboden.

Mengelwerk.

De Regtsmagt aan de Hoogheemraadschappen ontzegd.

Men weet dat bij de wet op de regterlijke organisatie de vraag is onbeslist gebleven, of de heemraadschappen en dijkstoelen al dan niet eenige regtsmagt bezitten; maar men weet tevens, dat alle regtsmagt aan die collegiën in regten is betwist geworden door den Haagischen advocaat Mr. DIRK DOYKER CURTIUS, en wel in de zaak van LEENDERT PROOS HOOGENDIJK, burgemeester van Zwammerdam en voorzitter van het polderbestuur van den binnen- of molenpolder onder gemelde gemeente, en GYSBERT VAN DAM, CORNELIS VAN DOBBEN en DIRK MORGENDOORN, poldermeesteren van denzelfden polder, wonende te Zwammerdam, tegen den dijkgraaf van Rijnland, den heer PETRUS CUNAEUS.

Voor het heemraadschap van Rijnland gedagvaard, werd, namens de gedaagden, door den heer DIRK DOYKER CURTIUS, de exceptie van incompetentie voorgesteld, en dat de exceptie door het heemraadschap was verworpen, verzoeken de gedaagden niet anders voor het hof te maken, dan dat de executie al, en dagvaardden den heer PETRUS CUNAEUS daarop voor de regtbank van eersten aanleg te 's Hage, ten einde de executie en het arrest, gedirigeerd op den molen *cum annexis* van den binnenpolder van Zwammerdam, nietig en van onwaarde te hooren verklaren, als op geen en behoorlijken titel berustende, en ten einde zich te hooren condempneren tot vergoeding van alle kosten, schaden en interessen, bereids gehad en geleden of nog te hebben of te lijden, en in de kosten van den processe.

Op dezen eisch is namens den heer CUNAEUS voorgesteld de exceptie van incompetentie, doch bij vonnis van de regtbank en opgevolgd arrest van het hoog gerechtshof afgewezen, zoodat daarop voor de regtbank te 's Hage de vraag is behandeld of hoogheemraadschappen regtsmagt hebben, op welke vraag thans gewezen is het volgende belangrijke vonnis.

L. PROOS HOOGENDIJK,

contra

P. CUNAEUS.

De regtbank van eersten aanleg te 's Gravenhage;

Overwegende, dat ter beoordeeling van de gegrondheid of ongegrondheid van der eischers vordering *primario* de vraag is: of de aantasting of arrest van het eigendom in verschil is gedaan uit krachte van eenen behoorlijken executoiren titel, geëmaneerd van een wettig bestaand regterlijk gezag;

Overwegende, dat ter beslissing van dit vraagpunt in aanmerking behoort te worden genomen, dat, tot de inlijving dezer landen in het Fransche keizerrijk, en de invoering der Fransche wetgeving, dijkgraven en hoogheemraden van sommige bedijkingen, en in het bijzonder die van Rijnland, waren bekleed met regtsmagt, welke door hen werd uitgeoefend, doch dat, ten gevolge der inlijving, bij het organiek decreet van 18 October 1810 art. 59 is bepaald, dat alle regterlijke autoriteiten, toen bestaande in de heemraadschappen van het grondgebied van het voormalig Holland, zijn opgeheven, en de regtsmagt van den landdijk en nuarij 1811, en dat, van dien tijd af, in de gemelde departementen niet zal worden gesproken, overeenkomstig de algemeene wetten van het keizerrijk, en door de regtbanken, welke daartoe zouden worden ingesteld;

Overwegende, dat deze bepaling is zoo algemeen ten aanzien van alle regtsgezag, zonder eenige uitzondering of beperking, dat, indien zij niet elders is gewijzigd of gematigd, en daarvan later uitdrukkelijke uitzonderingen bij de wet zijn gemaakt, daardoor onmiskenbaar alle regterlijk gezag is benomen aan alle andere collegiën dan die, welke verder ten gevolge van dat besluit zijn ingesteld, en dat onder deze laatste niet zijn opgenomen, en alzoo daaronder niet behooren, dijkgraven en hoogheemraden, in het bijzonder ook niet die van Rijnland, maar dat alle regtsmagt, in het algemeen, zoo wel als exceptioneel, alhier bestaande, van toen af is overgegaan aan de hoven, regtbanken en regters, welke, volgens de Fransche instellingen, daartoe zijn geroepe, met de regeling der regtspraak, ook in aanleg als in appel en cassatie;

Overwegende, dat wel bij den vijfden titel van voornoemd decreet, handelende over de administratieve organisatie, en speciaal bij het zesde kapittel, waarin bepaald wordt over de administratie der dijken en polders, art. 39, is bepaald, dat de administratie der polders, dijken en wegen, gelijk mede der andere ondergrond en herstel, voorloopig zullen blijven, zoo als zij toen waren, onder de surveillance van een requestmeester

en dezelfde agenten met hunne zelfde functien en tractementen onder het algemeen beheer van den directeur-generaal over bruggen en wegen; doch dat deze bepaling, welke gevonden wordt onder de rubriek van de administrative organisatie, blijkbaar alleen doelt op het administratief gezag der dijken en polderbesturen, hetgeen daarbij is gehandhaafd op den ouden voet; en geenszins zonder uitdrukkelijke uitzondering kan derogeren aan de bij art. 53 onthomen regtsmagt, waarvan in den voornoemden 5den titel de rede niet is;

Overwegende, dat deze uitdrukkelijke onderscheiding, ten aanzien van het behoud van het administratief gezag der dijken en polderbesturen, in tegenstelling van het bepaalde omtrent de regtsmagt, de vernietiging van hun regtsgezag bevestigt, en dat de handhaving van eerstgemeld gezag op den ouden voet dan ook wel heeft geëffectueerd, dat dijkgraaf en hoogheemraden onder het aangeduid algemeen beheer van den voornoemden directeur-generaal hun administratief gezag hebben behouden, en dus niet ten eenenmale zijn vervallen, gelijk het geval was met die collegiën, welke alleen regtsmagt oefenden, doch geenszins dat zij, als een gevolg van hun behouden administratief gezag, ook regtsmagt konden blijven uitoefenen, hetwelk alsdan evenzeer zou zijn onderworpen geworden aan de surveillance en de directie van hoogere administrative ambtenaren, wier attributen daaraan ten eenen male vreemd waren;

Overwegende, dat over het verstand van evengemeld artikel in dezen zin te minder verschil behoort te zijn, naardien het behoud van de oude regtsmagt der heemraadschappen, tevens met vernietiging van den regter in hooger beroep, waaraan derzelver vonnissen waren onderworpen, eenegaping zou hebben daargesteld, waardoor die oude regtsmagt ten eenen male zou zijn uit haar verband gerukt, op eene verregaande wijze geteendeerd, in lijnregten strijd met de attributen bij de algemeene wetten gegeven aan die regterlijke collegiën en instellingen, welke volgens de Fransche wetten moesten bestaan, en die alzoo in eersten aanleg in het regtsgezag der heemraadschappen zijn opgetreden, met het hooger beroep aan het hof van appel en het hof van cassatie, daar het toch onaannemelijk zou zijn, dat integendeel als nog zou zijn gehandhaafd die regtsmagt, welke onder anderen aan het heemraadschap van Rijnland, volgens deszelfs keuren, uitdrukkelijk was gegeven over overpaden, het bewaren van vaarten, grachten en slooten, zonder consent der eigenaren, over rooverijen van gemeene landsgoederen, en zelfs ten crimineele, hetgeen echter zou moeten plaats hebben, indien ook derzelver regtsmagt even als hun administratief gezag op den ouden voet was behouden, daar het ten eenen male ondoenlijk en allezins willekeurig zou worden, indien de regter ten dezen aanzien in onderscheidingen trad, welke de wet zelve niet gemaakt heeft, en waarvan de grenzen wel wetgevend, doch niet bij regtsoppassing kan worden getrokken;

Overwegende, dat dit alles niet wordt bevestigd door het organiek decreet van meergemeld decreet, hetwelk wel degelijk een bevestiging geweest is, om daar, waar zij bij uitzondering de regtsmagt wilden behouden, welke door administratief gezag tevens was uitgeoefend geworden, zulks in het bijzonder aan te duiden, door de overbrenging der regtsmagt van landdorst en assessoren over de delicten in belastingzaken op de prefecten en prefectur-raden, bij art. 34 van het decreet, en alzoo mede onder de rubriek van de administrative organisatie gedaan;

Overwegende, dat, hoedanig men dan ook moge oordeelen over het nut van de gedeeltelijke uitoefening der regtsmagt door dijkcollegiën op den ouden voet, de afschaffing dier magt of van dat gezag bij de inlijving dezer landen in Frankrijk en de invoering der Fransche regtsmagt door den regter, die alleen de wet moet toepassen, zoo als zij ligt, niet kan worden betwijfeld, en dat mitsdien alleen de vraag overblijft, of die regtsmagt later weder is hersteld;

Overwegende, dat, indien zulks het geval ware, deswege zoude moeten bestaan eene behoorlijke wettelijke bepaling, naardien het, ter beslissing des regters niet afdoende is, noch hoe men het bepaalde bij het meergemeld organiek decreet heeft opgevat of nageleefd, noch ook of en hoe men zich al of niet mocht hebben gedragen in de nakoming van dien, door het al of niet overbrengen van regtsrollen of andere stukken tot de regtsmagt der heemraadschappen behorende ter griffiën der nieuwe regtbanken, noch hoe de zaak nu en dan door hooger of lager gezag mogt zijn begrepen, al hetwelk zou zijn *facti*, maar geen regt kan vestigen en alzoo bij ontstaan geschil aan den regter niet tot rigtsnoer kan strekken;

Overwegende, dat intusschen zoodanige wettelijke bepaling niet bestaat en dat het beroep op art. 222 der grondwet ten eenen male is onaannemelijk, naardien daarbij wel de laatstgoedgekeurde reglementen der heemraadschappen, als uitmakende den voet van derzelver inrigtingen, worden ingeroepen en gehandhaafd, maar nochtan niets anders dan zoo als de wetten nog wettelijk bestonden, en alhier met de wettelijke bepalingen in strijd is; en dat, alomtegenwoordig, de regtsmagt van den landdijk en nuarij 1811, en dat, van dien tijd af, in de gemelde departementen niet zal worden gesproken, overeenkomstig de algemeene wetten van het keizerrijk, en door de regtbanken, welke daartoe zouden worden ingesteld;

Overwegende, eindelijk, dat alzoo vaststaat, dat het zoogenaamd vonnis van hoogheemraden van Rijnland, uit krachte waarvan de gedaagde de aantasting of arrest op den molen in verschil heeft gedaan, geen behoorlijke en wettige executoire titel is; dat mitsdien de aantasting is onregmatig en dat het alzoo ten eenen male nutteloos is, om, ten aanzien der subordinaatie sustenue der eischers, in een onderzoek te treden of de molen in verschil al of niet is een in executie arrestabel en verkoopbaar voorwerp;

Regtdoende, verklaart nietig en van onwaarde de pretense executie en het arrest, gedirigeerd op den molen *cum annexis* van den binnenpolder van Zwammerdam; condempneert den gedaagde tot vergoeding van de eischers van alle kosten, schaden en interessen, bereids door voornoemde arrest bij hen geleden of nog te hebben en te lijden, en de gedaagde in de kosten van den processe.

